

[Brorsen.]

at Menighedsraadet faar Lejlighed til at udtale sig over for et Rigsdagsorgan, et Udvalg. Jeg vil for mit Vedkommende ikke stille Forslag om, at der skal ned sættes et særligt Udvalg for denne lille Sag, men jeg synes, det er rimeligt og naturligt, og det vil jeg tillade mig at stille Forslag om til sin Tid, at Sagen bliver henvist til Finansudvalget, saaledes at der finder en kort Udvalgsbehandling Sted, og saaledes at Repræsentanter for Menighedsraadet derovre kan faa Lejlighed til at udtale sig over for Finansudvalget.

Hans Thyge Jacobsen: I det sidste, som det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, er jeg ikke enig med ham. Det forekommer mig, at dette Lovforslag paa sædvanlig Vis bør henvises til et Folketingsudvalg, saadan at en Repræsentation fra Menighedsraadet kan faa Lejlighed til at udtale sig ogsaa over for Folketingsmænd fra de paagældende Egne, som ikke er Medlemmer af Finansudvalget.

Efter at det ærede Medlem Hr. Wittrup ved sit historiske Foredrag har, om jeg saa maa sige, stillet Kulisserne op for denne Sag, kan jeg indskrænke mig til at sige nogle Ord om det; Sagen drejer sig om, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt de Summer, som er bragt i Forslag til Afløsning af Statens Forpligtelser, er de rette. Naar der kan være Tvivl herom, skyldes det jo den af det ærede Medlem Hr. Brorsen paapegede Kendsgerning, at der ikke er opnaaet Enighed imellem Udvalget, altsaa nu Ministeriet, og Menighedsraadet. Det forekommer mig, at naar Staten skal afløse denne Kirke, som indtager en fuldstændig enestaaende Stilling her i Landet, saa var det attraaværdigt, om der herskede Enighed imellem Lovgivningsmagten paa den ene Side og Sognets Menighedsraads Repræsentation paa den anden Side. For at tilvejebringe en saadan Enighed — jeg tvivler ikke om, at det kan lykkes — vil jeg meget ønske, at Sagen bliver undergivet en kort Udvalgsbehandling.

Jeg er ikke helt sikker paa, at Menighedsraadet bør sætte sit Ønske ind over for Post Nr. III. Denne Post er jo beregnet paa at skulle imødegaa en saa omfattende Hovedstandsættelse, at man næsten kan kalde det for en Ombygning af Kirken. Efter den kirkelige Bygningsinspektørs Udtalelser bliver en saadan Ombygning ikke nødvendig for om ca. 100 Aar. Saa bliver den til Gengæld nødvendig, for Kirken er bygget helt anderledes skrøbeligt, end Kirker normalt er, men om man om 100 Aar har en Kapital

at ty til, som er lidt større eller lidt mindre end nødvendigt, til det da paakrævede Arbejde, synes jeg ikke er afgørende.

Derimod forekommer det mig, at Menighedsraadets Ønske burde rettes mod det Beløb, som er hensat under Post Nr. II. Der er her hensat 2 200 Kr. Renterne af dette Beløb er jo beregnet til at skulle imødegaa saadanne større Istandsættelser og Anskaffelser, som ikke kan anordnes af det årlige Kirkesyn. Her er der visse Mangler ved Frederikskirken og navnlig ved dens Omgivelser, som det maa være ønskeligt at faa afhjulpet saa snart som muligt. Der er kun et Jorddige omkring Kirkegaarden paa de tre Sider, paa den fjerde Side en Tornehæk. Jeg synes ikke rigtig, Staten kan være bekendt at aflevere Kirken og altsaa ogsaa Kirkegaarden paa den Maade. Der findes heller ikke noget Ligkapel paa Kirkegaarden, og det ønsker man stærkt at faa anskaffet derovre. Men saadanne Anskaffelser og Forbedringer skal afholdes af det Beløb, som er hensat under Post Nr. II, og derfor tror jeg, at Ønskerne om at faa et større Beløb hensat, naar Kirken nu skal være selvejende, bør rettes imod denne Post.

Det mener jeg af forskellige Grunde, det er bedst at samtale om i et Udvalg, og jeg skal derfor henstille, at vi undergiver Sagen en kort Udvalgsbehandling, hvorunder vi fra vor Side naturligvis er rede til at søge Forslaget ophøjet til Lov, i Overensstemmelse med, at man fra Statens Side som Kirketiendejer efter Finansudvalgets Ønske vil frigøre sig som saadan.

Povlsen: Det foreliggende Lovforslag maa jo, som den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa ved sin Forelæggelse, ses som et Led i den større Afløsning af samtlige Statens Kirker, som skal finde Sted i den nærmeste Fremtid. De Kirker, det drejer sig om, er de egentlige Domænekirker, der hører under Landbrugsministeriet, Universitetets Kirker og Sorø Akademis Kirker, og endelig de saakaldte Bispetiendekirker. Samtlige disse sidstnævnte Kirker kan afløses uden nogen særlig Lov, nemlig i Henhold til Loven af 15. Maj 1903, men der skal som ogsaa nævnt før en særlig Lov til for at afløse Kirken ude paa Alheden, Frederikskirken, idet Statens Forpligtelse til at vedligeholde denne Kirke hviler paa Loven af 31. Marts 1852, i hvis § 7 det bestemmes, at Statskassen vedblivende skal afholde Udgifterne ved denne Kirke i Henhold til et kongeligt Løfte, som blev givet i 1759 til de Tyskere, som efter Indbydelse her fra Danmark drog op for